

Pensament acabada aquesta festa
 de mística i poesia. Festa
 de paraula viva harmoniosa, de
 idea pujant i il·luminada,
 de paraula començada plena
 de ~~sentit~~^{sen} i vida; que així és
 poesia. Festa encara de
 mística que és veu profunda
 de natura humana. Veu pro-
 funda que arrenca del nu-
 teix fons de l'ésser. Els sentits
 de l'home, ~~recullen sensacions~~
~~que desenvol·len~~ ^{vincles} de l'ànima,
 recullen del món exterior la
 vida i vibren i parlo de
 la natura humana, i despeten
 les idees en el pensament.

2
i les idees mouen tota l'ad-
mirable que en el cas
te la forma de l'expressió.

Les idees, al prendre forma
en el verb, si ^{luminen} prenen tot
l'home en estat de guerra
de bellera, són lluminoses
per paraules que dansen
ordenadament, que un
no sap si elles són filles
de la idea o si la idea
és inserida per la forma
graciosa de la paraula viva.

Compenetració perfecta de la
mare idea i del verb: el verb de-
scriu, raona i contempla; ven
línies i espases, ven lluites i
harmonies amoroses; i a cada
modalitat ven moviments

diferents que són espill de
 la vida de la idea. I l'accent
 puja de to breu~~ca~~ en el
 moviment rítmic, i arriba
 un moment que la idea
 concreta, que el verb
 s'ha dilatat i s'ha
 engrutat, s'ha sumergit
 en el pur retornament.
 allavors es' que ha entrat
 en el regne de la música.
 La és purament cant
 ha entrat en el mar de
 l'emoció pura, vivint
 en el ~~va~~ i ve de les
 vibracions concomitants,
 on les atraccions i repulsió
 dels versos en el regne des
 fur de l'éter, ^{en tota vida, fruit}
~~en el plaer~~
~~vida fruit~~

de la gràcia de la bellesa, que
és la més pròxima equivalència
valència del viure ~~eterna~~
a la gràcia eterna i divina.

Perquè que en aquest mo-
ment que hem tastat aquest
nectar vital de l'esperit, en
aquest moment que la joia
ha dansat en nostres orelles
i en ha parlat en la cam-
bra recintada del nostre es-
per una vivència lluminosa,
ritmes ~~saturats~~ vivificats per idees
purificadores de l'ambient ma-
lejant de la vida; en aquest mo-
ment que el verbi racial
en ha parlat en gràcia de bel-
leja; i encara, en aquest moment

que la murga alada ha
 pres d'una revolada el nostre
 verb pairal, aquest verb ex-
 pressiu autèntica del nostre
 ésser; en aquest moment
 en que la murga ha encen-
 tat la paraula viva i l'ha
 glorificada, en aquest mo-
 ment que el ritme
 de la nostra dansa, en-
 cançació rebel·liosa del nos-
 tre gest de ^{(un na corpós,} ~~rat~~), en
 aquest moment que tot
 vibra en la plenitud
 de vida autèntica que és
 la nostra vida catalana,
 ara, que cap ven, ni rural,
 per lleu que fos, hauria de

perturbar l'ambient
 multiplicades d'aquesta
 festa; ara, el, orgenitra
 dors d'aquest certamen un
 valent que un pols mexicà
 dignes la última paraula,
 no content una cançó,
 ni dirint una partitura
 sinó prenent de les ^{un} par-
 laments, ~~com si d'unes~~
~~de gràcia.~~

Vostres bones ventos al
 començament de l'acte, el
 discurs de l'èximi Montolín
 crític alab per la gràcia del
 bell dir i per la plenitud del
 guipar. Ara ventos, un ~~put~~

7

~~muniment~~ que puen real-
drà di cses, bells, i
lirs a, diré que se l'z
sent per dins, però que
la una ven és bulba i
fremeada i el ven pens-
ment és caix i a se
certa remissibilitat que el
perigollera, no sap pas com
dona hi a quella forma
que truen es que de les
tres n'ha fet el dulce
aper de la una vida.

Es encillament es
diré, duns, molter gràcies.

Gràcies d'aquesta "Catalunya
Vella" que és sempre jove,
perquè guarda les enències
que'ns fan ésser catalans.

Omnès, santa paraula. Però
i' morès, vol dir reueren-
de i' mateixa així no és
morès és micià. Joves de
~~part~~ d'aquesta "Catalunya Vella",
tant jove i' garrida que
te per aures, tutelors Morren
lirto, el canonge Collell
En Martí Genís En Nadal
i' Tants altres, heralds Tots
ells del nostre Renaix-
ment patir, de part d'aquesta
cultat Tant vigatana i' per
~~tanta~~ tant catalana, iò durs

glòries a tot el que
 hoven cooperat a aquesta mani-
 festació de pueria i innocència
 catalana. A la Regina
 que des del reient enlairat
 ha llurats a poels i minyons
 el gallardo conquerit, a
 ella una fervent salutació;
 ¡Ditxosa vos, senyora, que en
 cara que via per un mo-
 ment hoven simbolitzat
 la Catalunya Regina de la
 bellera, la Catalunya abraçada
 de per l'amor, per l'amor
 que canta per encelar a
 tota la raça, a tot català
 la harmonia de l'ideal
 sublim que esborra la
 mesquinesa dels equívocs

10
i' dels odis i de les guerres
rastreeres que es malme-
ten i esclauitsen. Oh Regi-
na de l'amor, de l'amor
que es bellera, que es
frunició en unitat de raça,
iò es saludo, iò es adu-
mo; vos sou l'ideal,
sou l'amor abraçat per
la fe, la fe que humilitant
engrandeix i fa incanmovible
l'home ^{per} l'amor que
i tot no abraça, tot no per-
dona ^{l'amor que} ~~es~~ ^{no} materialitza co-
da amb la Pàtria per
que la Pàtria ^{el mateix home} ~~es~~ ^{en} ~~mateix~~
que s'acumpla per l'amor

a Tata la misera.

Tals poetes i als mures
 més que les gràcies els donem
 la veneració. Ells reben de
 Déu el do de la bellesa; ells
 són els que endulcexen
 i mantenen aquest viure
 espere de l'home sobre la
 terra; ells ^{preguen} ~~donen~~ un renou
 de la fruïció que els bens
 venturats reben en el
 Cel. Ells donen el ver
 fader que del viure. Per
 ço no vèlament us donem
 gràcies per les vostres in-
 spiracions portades vint
 que devotament us excel-

sem i venerem.

12

A tots els que hoveu
concorregut a aquesta festa
d'art i que per tant heu
hoveu donat esculpt i enau-
diment a tots gràcies cor-
dials i a tots i per veure
de tots als homes repre-
sentatius de la ciutat visca-
tana els que són autoritats
i per tant quia, ordre i
civiltat del poble, a ^{veure} ells
els gràcies més respectuo-
ses i l'adherència més
fervorosa. I per últim
donem gràcies a ~~homs~~ els

L'únic que és donu
 dor de tot bell mo-
 ment a n'aquesta villa,
 donem, gràcies al
 bon Deu, amo i senyor
 nostre ~~hui a tot~~ en
~~la postar a la fet la gràcia~~
~~de portar-nos a aquesta~~
~~festa~~ Ell que és l'inspi-
 rador de tota obra bona,
 Ell que és l'arriuer de
 tota obra de bellera,
 Ell és doncs qui a nos
 i'altres, als arxibutradors
 i'als que l'hon celebrada

Ha donat la inspiració
i quietud d'aquesta terra
magna, a Deu gràcies

Discours de joies en es fêtes
Florales littéraires - musicales
de Vichy célébrés en 1935